

การศึกษาแบบห้องเรียนรวม (Inclusive Classroom)

การศึกษาแบบห้องเรียนรวม (Inclusive Classroom) ในทางปฏิบัติ หมายถึงแนวคิดในการจัดการเรียนที่ส่งเสริมให้นักเรียนทุกคน ไม่ว่าจะมีความต้องการพิเศษ ความบกพร่องทางกายหรือการเรียนรู้ ความสามารถพิเศษ หรือความแตกต่างทางภาษาและวัฒนธรรม ได้รับโอกาสทางการศึกษาในห้องเรียนเดียวกันอย่างเท่าเทียม โดยไม่ถูกแยกออกจากเพื่อนร่วมชั้นหรือระบบการเรียนรู้หลัก (UNESCO, 2021; Florian & Black-Hawkins, 2011)

การจัดการศึกษาแบบห้องเรียนรวมต้องใช้ทักษะการสอนแบบร่วมมือ ครูการศึกษาทั่วไป ครูการศึกษาพิเศษ นักวิชาชีพ และผู้เชี่ยวชาญ ทำงานและร่วมกัน เพื่อตอบสนองความต้องการที่หลากหลายของผู้เรียน อย่างไรก็ตาม เส้นทางการพัฒนาทางวิชาชีพ ครู อาจารย์ และ ครู อาจารย์ ผู้สอนมักไม่ได้รับการฝึกฝน ทักษะ และความรู้ที่จำเป็นในการสนับสนุนผู้เรียนที่หลากหลายอย่างมีประสิทธิภาพ การปฏิบัติงานการสอนจึงมักเกิดจากการเรียนรู้ไปในระหว่างการทำงานด้วยการให้คำปรึกษาจากผู้รู้ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง และกรณีของผู้เรียนที่มีความแตกต่างและอ่อนไหวหลากหลายกัน (Dzamukashvili, 2022; Meijer et al., 2007)

ผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ

ผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษเป็นตัวแทนของกลุ่มผู้เรียนที่หลากหลายที่ต้องการการสนับสนุน เพื่อเข้าถึงและรับประโยชน์จากการศึกษา ความต้องการพิเศษอาจครอบคลุมเงื่อนไขและความท้าทายที่หลากหลาย รวมไปถึงถึงกลุ่มที่มีลักษณะแตกต่าง ดังต่อไปนี้ (Meijer et al., 2007)

ความบกพร่องทางการเรียนรู้: ผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้อาจประสบปัญหาในการรับและใช้ความสามารถด้านการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน การใช้เหตุผล หรือความสามารถทางคณิตศาสตร์ Dyslexia, dysgraphia และ dyscalculia เป็นตัวอย่างของความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่เฉพาะเจาะจง

ความผิดปกติของออทิสติกสเปกตรัม (ASD): ASD คือความผิดปกติของพัฒนาการที่ส่งผลต่อปฏิสัมพันธ์ทางสังคม การสื่อสาร และพฤติกรรม ผู้เรียนที่เป็นโรค ASD มักจะมีรูปแบบการเรียนรู้ที่เป็นเอกลักษณ์และมีความไวต่อประสาทสัมผัส

โรคสมาธิสั้น/สมาธิสั้น (ADHD): โรคสมาธิสั้นมีลักษณะเฉพาะคือความยากลำบากในการรักษาสมาธิ การควบคุมแรงกระตุ้น และการควบคุมการเคลื่อนไหวของร่างกาย ผู้เรียนที่เป็นโรคสมาธิสั้นอาจมีปัญหารีเอื่องสมาธิ และการควบคุมแรงกระตุ้น

ความพิการทางร่างกาย: ผู้เรียนบางคนมีความพิการทางร่างกายซึ่งจำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือ เช่น อุปกรณ์ช่วยเคลื่อนที่ เทคโนโลยีที่ปรับเปลี่ยนได้ หรือการปรับเปลี่ยนสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ทางกายภาพ

ความบกพร่องทางประสาทสัมผัส: ผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการมองเห็นหรือการได้ยินอาจต้องการความช่วยเหลือพิเศษ เช่น อุปกรณ์อักษรเบรลล์ ล่ามภาษามือ หรือเทคโนโลยีช่วยเหลือ

ความผิดปกติทางอารมณ์และพฤติกรรม: หมาดหมู่นี้รวมถึงผู้เรียนที่มีปัญหาทางอารมณ์หรือพฤติกรรมที่ส่งผลกระทบต่อความสามารถในการเรียนรู้ มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนฝูง หรือปฏิบัติตามกิจวัตรในชั้นเรียน

ลักษณะของห้องเรียนรวม

ลักษณะของสภาพแวดล้อมในห้องเรียนที่ไม่แบ่งแยก มีความคล้ายคลึงกับห้องเรียนทั่วไป โดยมีระดับความเข้มในการช่วยผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ ขณะเดียวกันส่งเสริม ความอ่อนไหวทางวัฒนธรรมและการตระหนักรู้: ส่งเสริมความสามารถทางวัฒนธรรมในหมู่ครูและผู้เรียน ให้พร้อมปรับตัวต่อความหลากหลาย และสร้างวัฒนธรรมในห้องเรียนที่ไม่แบ่งแยก (Dzamukashvili, 2022; Meijer et al., 2007) ได้แก่

การเรียนรู้ร่วมกัน: การส่งเสริมการทำงานร่วมกันจากเพื่อนร่วมงานและการทำงานเป็นกลุ่ม ส่งเสริมสภาพแวดล้อมที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้จากกันและกัน แบ่งปันมุมมอง และสร้างทักษะทางสังคม

การออกแบบสากลเพื่อการเรียนรู้ (UDL): สร้างแผนการสอนที่ยืดหยุ่นและครอบคลุมซึ่งมีวิธีการนำเสนอ การมีส่วนร่วม และการแสดงออกที่หลากหลาย เพื่อรองรับรูปแบบการเรียนรู้และความสามารถที่หลากหลาย

การสื่อสารที่ชัดเจน: ใช้ภาษาที่ชัดเจนและเข้าใจง่าย จัดเตรียมภาพช่วย และดูแลให้ผู้เรียนทุกคนมีการสื่อสารคำแนะนำและความคาดหวังเป็นอย่างดี

การสนับสนุนพฤติกรรมเชิงบวก ใช้กลยุทธ์ในการจัดการพฤติกรรมและส่งเสริมบรรยากาศในห้องเรียนเชิงบวก ซึ่งอาจรวมถึงการกำหนดความคาดหวังที่ชัดเจน และใช้การสนับสนุนเชิงบวก

การใช้เทคนิคการประเมินที่หลากหลาย เช่น การประเมินรายทาง การประเมินตนเอง และการประเมินทางเลือก เพื่อให้ผู้เรียนได้แสดงความเข้าใจในรูปแบบต่างๆ การติดตามความก้าวหน้าเป็นประจำ: ประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง และปรับการสอนให้เหมาะสมเพื่อให้การสนับสนุนและการแทรกแซงในเวลาที่เหมาะสมตามความจำเป็น

การสอนที่แตกต่างจากห้องเรียนทั่วไป ในห้องเรียนรวม ผู้สอนปรับแต่งวิธีการสอน เนื้อหา และกลยุทธ์การประเมินให้ตรงกับความต้องการเฉพาะของผู้เรียนแต่ละคน จัดให้มีช่องทางต่างๆ ให้ผู้เรียนเข้าถึงและมีส่วนร่วมกับหลักสูตร ใช้แผนการศึกษาส่วนบุคคล (IEP) ใช้ภาษาสื่อสารที่คำนึงถึงบุคคลที่คำนึงถึงลักษณะและภูมิหลัง

ของแต่ละบุคคล. ตลอดไปจนถึง การทำงานอย่างใกล้ชิดกับผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาพิเศษ และสร้างและใช้งาน IEP สำหรับผู้เรียนที่มีความพิการ เพื่อให้มั่นใจว่าความต้องการเฉพาะได้รับการแก้ไข

บูรณาการเทคโนโลยีช่วยเหลือและแอปพลิเคชันทางการศึกษาเพื่อสนับสนุนผู้เรียนที่มีความพิการและเพิ่มโอกาสการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนทุกคน โปรแกรมสนับสนุนเพื่อน ใช้โปรแกรมการให้คำปรึกษาและสนับสนุนเพื่อน โดยที่ผู้เรียนสามารถช่วยเหลือเพื่อนที่อาจต้องการความช่วยเหลือ บริหารจัดการให้ผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษสามารถเข้าถึงสื่อทั้งหมดได้ รวมถึงการจัดเตรียมรูปแบบอื่นเมื่อจำเป็น

การจัดบรรยากาศ การสนับสนุนทางอารมณ์และความรู้สึกปลอดภัยมั่นใจ: สร้างห้องเรียนที่ปลอดภัยและสนับสนุนทางอารมณ์ ซึ่งผู้เรียนรู้สึกว่ามีคุณค่า ได้รับความเคารพ และสามารถแสดงออกโดยไม่ต้องกลัวการเลือกปฏิบัติ ด้วยการเสริมแรงเชิงบวก รับรู้และแสดงออกความสำเร็จและความพยายามของผู้เรียน เสริมสร้างกรอบความคิดในการเติบโตและแรงจูงใจในการเรียนรู้ รวมทั้ง ลักษณะการจัดที่นั่งและห้องเรียนแบบยืดหยุ่น จัดสภาพแวดล้อมในห้องเรียนเพื่อรองรับความต้องการในการเรียนรู้และความต้องการทางกายภาพที่แตกต่างกัน โดยให้ทางเลือกสำหรับที่นั่งและการเคลื่อนไหวที่ยืดหยุ่น

นอกจากนี้ การพัฒนาทางวิชาชีพ มีการพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่องสำหรับครู อาจารย์ ผู้สอนเพื่อเพิ่มพูนความรู้และทักษะที่เกี่ยวข้องกับแนวปฏิบัติด้านการศึกษาแบบเรียนรวม คุณลักษณะของผู้สอน ความยืดหยุ่นอดทน เข้าใจ และปรับตัวให้เข้ากับความต้องการที่เปลี่ยนแปลงไปของผู้เรียน ให้การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและครอบครัวส่งเสริมให้ผู้ปกครองและครอบครัวมีส่วนร่วมในกระบวนการศึกษา ใช้ความคิดเห็นและความร่วมมือเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียนที่บ้านและที่โรงเรียน ใช้ความร่วมมือระหว่างครู ผู้เชี่ยวชาญ และสนับสนุนเพื่อให้แน่ใจว่ามีแนวทางการประสานงานและสอดคล้องกันในการศึกษาแบบเรียนรวม (Bogumil, 1985; Meijer et al., 2007)

การสอนในห้องเรียนรวม

กลยุทธ์สอนที่มีประสิทธิภาพสำหรับห้องเรียนแบบรวมมีจุดมุ่งหมายเพื่อรองรับความต้องการของผู้เรียนที่หลากหลาย และผู้เรียนทุกคนจะสามารถเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพ (Grassini, 2023; Lingyao Li, 2023; Winfield & Jirotko, 2018)ประมวลได้ดังต่อไปนี้

วิธีสอนและการสื่อสาร ที่ปรับแต่งและสร้างความแตกต่าง การสอนที่ตอบสนองต่อวัฒนธรรม สังคม ปรับการสอนให้สะท้อนถึงภูมิหลังทางวัฒนธรรมและประสบการณ์ของผู้เรียน สร้างสภาพแวดล้อมในห้องเรียนที่ครอบคลุมและละเอียดอ่อนทางวัฒนธรรม

การสอนแบบประคับประคอง (scaffolding) : ให้การสนับสนุนและคำแนะนำอย่างมีโครงสร้างในขณะที่ผู้เรียนก้าวหน้าผ่านงานที่ซับซ้อน ค่อยๆ ลดการสนับสนุนเมื่อผู้เรียนได้รับความมั่นใจและความเป็นอิสระมากขึ้น.

การเรียนรู้จากการถามคำถาม ส่งเสริมความอยากรู้อยากเห็นและการสำรวจโดยกระตุ้นให้ผู้เรียนถามคำถาม สำรวจหัวข้อ และค้นหาคำตอบร่วมกัน

การแทรกแซงและสนับสนุนพฤติกรรมเชิงบวก (PBIS): ใช้กลยุทธ์ PBIS เพื่อสร้างวัฒนธรรมห้องเรียนเชิงบวกพร้อมความคาดหวังด้านพฤติกรรมที่ชัดเจน การเสริมแรงสำหรับพฤติกรรมเชิงบวก และการสนับสนุนสำหรับผู้เรียนที่อาจประสบปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรม

การเรียนรู้ร่วมกันการสอนแบบใช้เพื่อนช่วยเพื่อน สอนผู้เรียนที่สามารถสนับสนุนผู้เรียนที่มีความด้อยศักยภาพในกิจกรรมในห้องเรียนต่างๆ ส่งเสริมการรวมและการเรียนรู้ทางสังคม หรือการติวโดยเพื่อน ใช้โปรแกรมการติวโดยเพื่อนโดยที่ผู้เรียนสนับสนุนการเรียนรู้ของกันและกัน จับคู่ผู้เรียนที่มีความสามารถที่หลากหลาย การจัดกลุ่มแบบยืดหยุ่น: จัดผู้เรียนออกเป็นกลุ่มที่ยืดหยุ่นตามความต้องการและเป้าหมายการเรียนรู้เฉพาะของผู้เรียน ปรับการจัดกลุ่มตามความจำเป็นเพื่อส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์และการเรียนรู้จากเพื่อน และรวมทั้ง การประเมินโดยเพื่อน: ส่งเสริมให้ผู้เรียนให้ข้อเสนอแนะและประเมินงานของกันและกัน ส่งเสริมการไตร่ตรองตนเองและความรับผิดชอบ

การเรียนรู้จากโครงงาน เพื่อดึงดูดผู้เรียนให้เข้าร่วมในโครงการที่ลงมือปฏิบัติจริง การเรียนรู้จากโครงงาน ส่งเสริมการคิดอย่างมีวิจารณญาณ การแก้ปัญหา และการทำงานร่วมกัน ในขณะเดียวกันก็รองรับรูปแบบการเรียนรู้ที่หลากหลาย

การบูรณาการเทคโนโลยี: ใช้เทคโนโลยีช่วยเหลือและแอปพลิเคชันทางการศึกษาเพื่อให้เกิดประสบการณ์การเรียนรู้แบบเฉพาะตัวและรองรับผู้เรียนที่มีความต้องการที่หลากหลาย ใช้ภาพ เช่น แผนภาพ แผนภูมิ และตารางภาพ เพื่อเพิ่มความเข้าใจและการสื่อสารสำหรับผู้เรียนทุกคน

การสอนร่วมเป็นทีม ร่วมมือกับครูการศึกษาพิเศษและผู้เชี่ยวชาญเพื่อร่วมวางแผนและร่วมจัดการเรียนการสอน โมเดลการสอนร่วม เช่น การสอนแบบคู่ขนานและการสอนเป็นทีม สามารถปรับปรุงการศึกษาแบบเรียนรวม

การใช้ห้องเรียนกลับด้าน ในแบบจำลองห้องเรียนกลับด้าน ผู้เรียนจะเรียนรู้เนื้อหาอย่างเป็นอิสระนอกชั้นเรียนผ่านวิดีโอหรือสื่อการสอนที่บ้านที่กไวล่วงหน้า ซึ่งช่วยให้มีเวลาในชั้นเรียนเพื่ออภิปราย ทำงานร่วมกัน และกิจกรรมลงมือปฏิบัติจริง

การเลือกใช้การประเมินที่เหมาะสม เป็นการประเมินทางเลือก เช่น แฟ้มผลงาน การนำเสนอ และการประเมินตามผลงาน เพื่อให้ผู้เรียนได้แสดงการเรียนรู้ในรูปแบบที่หลากหลาย

การคิดขั้นสูง และการถ่ายโอนการเรียนรู้(transfer of learning)

การคิดขั้นสูง หมายถึง ความสามารถในการคิดเชิงนามธรรมและเชื่อมโยงระหว่างแนวคิดต่างๆ การคิดขั้นสูงรวมถึงทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินผล ตลอดจนความสามารถในการแก้ปัญหาและการตัดสินใจ (Kaili Lu, 2021; Revati & Meera, 2017; Sagala & Andriani, 2019)

ความสำคัญของการถ่ายโอนการเรียนรู้(The Importance of Transfer of learning) การวิจัยที่เกี่ยวข้องมุ่งเน้นความสำคัญของการถ่ายโอนการเรียนรู้ ในประเด็นความเจริญขององค์กรและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ โดยเฉพาะในยุคที่เทคโนโลยีและข้อมูลเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว กระบวนการถ่ายโอนการเรียนรู้(Processes of Transfer of learning) ใช้เทคโนโลยีในการสร้างฐานความรู้ (knowledge creation) และการแบ่งปันความรู้ (knowledge sharing) เป็นต้น งานวิจัยศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการถ่ายโอนการเรียนรู้(Factors Influencing Transfer of learning) หลายประการที่มีผลต่อความสำเร็จในการถ่ายโอนการเรียนรู้เช่น เครื่องมือและเทคนิคสำหรับการถ่ายโอนการเรียนรู้(Tools and Techniques for Transfer of learning) เทคนิคที่ใช้ในการสนับสนุนกระบวนการถ่ายโอนการเรียนรู้เช่น ฐานความรู้ออนไลน์ (online knowledge bases) และโครงสร้างการเรียนรู้ (learning architectures) (Mat Said, 2021)

การถ่ายโอนการเรียนรู้ในทางจิตวิทยาการศึกษา หมายถึงการประยุกต์ใช้ความรู้ ทักษะ หรือแนวคิดที่เรียนรู้ในบริบทหนึ่ง ไปยังอีกบริบทหนึ่ง กับบริบทอื่นๆ ซึ่งอาจรวมถึงการประยุกต์ใช้สิ่งที่เรียนรู้ เพื่อแก้ปัญหาเชิงปฏิบัติหรือสถานการณ์หนึ่งๆ การถ่ายโอนความรู้นับได้ว่าเป็นทักษะ ที่เกี่ยวข้องกับทักษะต่างๆ เช่น การแก้ปัญหา การคิดอย่างมีวิจารณญาณ การสื่อสาร และการตัดสินใจ ทักษะเหล่านี้จะได้มาในสภาพแวดล้อมหนึ่งและนำไปใช้ในอีกที่หนึ่ง

การถ่ายโอนการเรียนรู้เป็นจิตวิทยาและวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ เป็นแนวคิดพื้นฐานในด้านจิตวิทยาและวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ โดยจะสำรวจว่าแต่ละบุคคลสรุปและประยุกต์การเรียนรู้จากกรณีเฉพาะกับสถานการณ์ใหม่ที่คล้ายกัน และถือเป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนรู้ตลอดชีวิต การถ่ายโอนการเรียนรู้เป็นแนวคิดข้ามสาขาวิชาที่ติดกับสาขาต่างๆ เช่น จิตวิทยาการศึกษา การพัฒนาองค์กร วิทยาศาสตร์เกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ การออกแบบการเรียนการสอน และอื่นๆ

นักวิจัยMat Said, (2021)สำรวจปัจจัยและกลไกที่เอื้ออำนวยหรือขัดขวางการถ่ายโอนการเรียนรู้ ในการเรียนรู้บนแพลตฟอร์มอีเลิร์นนิง การทำความเข้าใจว่าแต่ละบุคคลถ่ายทอดความรู้และทักษะจากสภาพแวดล้อมออนไลน์หรือเสมือนจริงไปยังสถานการณ์ในโลกแห่งความเป็นจริงได้อย่างไร ในส่วนของมุมมองทางวัฒนธรรมและระดับโลก การถ่ายโอนการเรียนรู้ยังสามารถได้รับอิทธิพลจากปัจจัยทางวัฒนธรรมและบริบทระดับโลก

ความสามารถในการประยุกต์การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ อาจแตกต่างกันไปตามสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรม และต่างประเทศ

โดยรวมแล้ว ขอบเขตของการถ่ายทอดการเรียนรู้นั้นกว้างขวางและเกี่ยวข้องกับบริบทและสาขาวิชาที่หลากหลาย เป็นสาขาวิชาที่สำคัญของการศึกษาและการปฏิบัติที่มุ่งปรับปรุงผลลัพธ์การเรียนรู้ เพิ่มประสิทธิภาพ และส่งเสริมการประยุกต์ใช้ความรู้และทักษะในรูปแบบที่มีความหมาย. การถ่ายทอดการเรียนรู้ นั้น จึงเป็นความสามารถของบุคคลในการนำความรู้ ทักษะ หรือหลักการที่ได้เรียนรู้มาในบริบทหรือสถานการณ์หนึ่งไปใช้กับบริบทหรือสถานการณ์ใหม่หรือที่แตกต่างกัน มันเกี่ยวข้องกับการถ่ายทอดการเรียนรู้จากบริบทต้นทาง (ที่การเรียนรู้เกิดขึ้นครั้งแรก) ไปยังบริบทเป้าหมาย (ที่การเรียนรู้ถูกนำไปใช้)

การถ่ายโอนการเรียนรู้มีสองประเภทหลัก:

1. การถ่ายทอดในแนวตั้ง: การถ่ายทอดในแนวตั้งเกิดขึ้นเมื่อบุคคลนำความรู้หรือทักษะที่เรียนรู้มา กับบริบทหรือสถานการณ์ที่คล้ายคลึงหรือเกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับบริบทการเรียนรู้ดั้งเดิม ตัวอย่างเช่น ผู้เรียนที่เรียนรู้แนวคิดทางคณิตศาสตร์ในห้องเรียนแล้วใช้แนวคิดเดียวกันนั้นในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ในบ้าน กำลังสาธิตการถ่ายโอนแนวตั้ง

2. การถ่ายโอนในแนวนอน: ในทางกลับกัน การถ่ายโอนในแนวนอนเกี่ยวข้องกับการประยุกต์การเรียนรู้ กับบริบทหรือสถานการณ์ที่แตกต่างหรือคล้ายกับบริบทการเรียนรู้ดั้งเดิมน้อยกว่า กำหนดให้บุคคลต้องปรับตัว และสรุปความรู้หรือทักษะของตนให้เข้ากับสถานการณ์ใหม่และอาจไม่คุ้นเคย ตัวอย่างเช่น คนที่เรียนรู้ทักษะการแก้ปัญหาในชั้นเรียนคณิตศาสตร์การคำนวณแล้วใช้ทักษะเหล่านั้นเพื่อแก้ปัญหาในโลกแห่งความเป็นจริง ที่ไม่เกี่ยวข้องกับการคำนวณ กำลังแสดงให้เห็นถึงการถ่ายโอนในแนวนอน

การถ่ายโอนการเรียนรู้เป็นแนวคิดที่สำคัญในการศึกษา เนื่องจากสะท้อนถึงขอบเขตที่บุคคลสามารถใช้ การศึกษาของตนในการแก้ปัญหาและจัดการกับความท้าทายในด้านต่างๆ ของชีวิต กลยุทธ์การสอนและการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพมุ่งเป้าไปที่การส่งเสริมการถ่ายโอนทั้งแนวตั้งและแนวนอน เพื่อให้มั่นใจว่าผู้เรียนไม่เพียงแต่สามารถจดจำข้อมูลเท่านั้น แต่ยังนำไปใช้ในวิธีที่มีความหมายในบริบทที่แตกต่างกันอีกด้วย

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการถ่ายโอนการเรียนรู้ ได้แก่ วิธีการสอนเนื้อหา ระดับการมีส่วนร่วมของผู้เรียน ความเกี่ยวข้องของเนื้อหา กับสถานการณ์ในโลกแห่งความเป็นจริง และการมีโอกาสดำเนินการและประยุกต์ใช้ นอกจากนี้ แรงจูงใจ การรับรู้ความสามารถของตนเอง และทักษะอภิปัญญาสามารถส่งผลต่อความสามารถของบุคคลในการถ่ายทอดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ครูและนักออกแบบการสอนมักจะมุ่งมั่นที่จะสร้าง

สภาพแวดล้อมและประสบการณ์ที่เอื้อต่อการถ่ายทอดการเรียนรู้โดยการส่งเสริมความเข้าใจอย่างลึกซึ้งและ
ความสามารถในการประยุกต์ความรู้ในสภาพแวดล้อมที่หลากหลาย